

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تنها راه نجات مسلمانان روهینگیا بازگشت ارکان به آغوش خلافت می باشد

(ترجمه)

به تاریخ 28 اپریل ماه گذشته تعدادی از اعضا و افراد وابسته به شورای امنیت سازمان ملل از بنگله دیش و میانمار دیدار چهار روزه ای داشتند. هدف این دیدار، ظاهراً بازرسی پیامدهای نسل کشی مسلمانان روهینگیا عنوان می شود. اعضای این شورا ابراز امیدواری کرده اند که پناهجویان روهینگیا به رضا و رغبت خویش و با امنیت کامل به خانه های شان در ایالت راخین میانمار برگردند؛ چنانچه گاستو میزا رئیس شورای امنیت سازمان ملل در ماه اپریل گفت: «اعضای شورا امیدوار اند پناهجویان روهینگیا داوطلبانه و با اطمینان خاطر به خانه های شان برگردند.»

میزا در کنفرانس مطبوعاتی که در پایان سفرش داشت، بر ضرورت تحقیقات غیرجانبدارانه و مستقل در مورد اسباب و دلایل این بحران تأکید می نمود؛ بگونه ای که گویا اسباب این جنایاتی که بیشتر از دو قرن درین سرزمین ادامه داشته و درین اواخر منجر به بیجا شدن تقریباً کل مسلمانان روهینگیا شده است، بر سازمان ملل و کشورهای عضو آن و بر شورای امنیت این سازمان پوشیده بوده؛ گویا که سازمان ملل و جامعه بین المللی راه حل این بحران را نمی دانند، در حالی که جامعه بین المللی خود دلیل اصلی بحران روهینگیا می باشد.

لازم به ذکر است که اسلام در 788 م در عهد خلافت هارون الرشید وارد برما شد و تقریباً در سال های 1430 م الی 1784 م حدوداً 350 سال، این ایالت به وسیله مسلمانان اداره و تحت حاکمیت اسلام قرار داشت، تا این که بودائی های بت پرست، که از ناحیه اسلام نگرانی داشته و از حقانیت آن می ترسیدند، از روی نفرت و عداوتی که نسبت به اسلام، این سرزمین را اشغال نموده و به وسیله قتل و فساد، آن را به ویرانی کشانیدند. بیشترین قربانی های این نفرت و دشمنی آن ها علمای اسلام

و دعوت گران اسلامی بوده اند. بعد از آن استعمار جهانی به ویژه انگلیس، به منظور استعمار این سرزمین استراتیژیک و مملو از سرمایه‌های بکر و دست‌ناخورده دیگر مسلمانان روهینگیا را به کشتارگاه راهبان بودائی‌های وحشی که در حمایت مستقیم انگلیس قرار داشته اند، کشاند و منجر به قتل و آواره‌گی هزاران مسلمان دیگر نیز گردید.

پس از این‌که برما ظاهراً استقلال شکلی خویش را گرفت، انگلیس تسلط خویش را بالای این سرزمین به‌طور مستقیم و از طریق کشور هند حفظ نمود. اما درین اواخر این کشور توجه امریکا را نیز به خود جلب نموده است، دلیل آن سیاستی می‌باشد که امریکا برای مبارزه با اسلام و تحت نظر داشتن چین اتخاذ نموده است. امریکا برای پیش‌برد این سیاست خویش با هم‌پیمانان خود در حکومت مودی کار نموده، آنگ‌سان‌سوچی را که بنام "برنده‌ی جایزه نوبل" نامیده می‌شود، برای پیشبرد این سیاست خود استخدام نمود، کسی که برای بقای تسلط انگلیس بر کشورش پدر خود را که نسبت به سیاست‌های انگلیس موقف مخالف داشت، به قتل رساند.

دولت نظامی میانمار همیشه مزدور وفادار انگلیس بوده است، استعماری که از پایان حکومت اسلام بدین سو، مستقیم و غیرمستقیم بودائی‌های متعصب را به قتل و شکنجه مسلمانان میانمار حمایت نموده است؛ اما از آن‌جایی که سیاست انگلیس بر فریب و نیرگ‌بنا یافته، درین اواخر دولت نظامی برما به روسیه و چین از خود نزدیکی نشان داده و برای کاهش نفوذ امریکا بر میانمار، به کمک‌های این دو کشور روی تأکید داشته است. چین به تازه‌گی و در پاداش به اخراج مسلمانان از ایالت راخین، وعده داده تا یک منطقه اقتصادی را درین ایالت ایجاد نماید. روسیه دخالت در امور داخلی میانمار را محکوم نموده و با این موقف‌گیری‌اش، از دولت حاکم در این کشور حمایت می‌کند. چین، روسیه و هند به ترتیب در قتل و سرکوب وحشیانه مسلمانان سینکیانگ، چین و کشمیر، شریک می‌باشند.

بنابر این، هرگونه انتظار از سازمان ملل و شورای امنیت آن، مبنی بر این‌که برای مشکل مسلمانان روهینگیا کدام اقدامی صورت گیرد، جز جهل مرکب و خودفریبی متقلبانه، چیزی بیش نیست. از طرفی هم، چه چیزی باعث شده تا ما از سازمان همکاری‌های اسلامی انتظار داشته باشیم که در حل این معضله سهم گرفته و تصور کنیم توان حل آن را دارد؟ در حالی‌که چهل و پنجمین دور اجلاس وزرای خارجه دولت‌های عضو سازمان کنفرانس اسلامی در پنجم و یا شیشم ماه می 2018م در داکه برگزار شد.

این اعضا بر آزادی قدس تأکید داشته و نگرانی عمیق خویش را در خصوص وحشیگری‌های سازمان‌یافته علیه مسلمانان روهینگیا ابراز داشته اند؛ اما این دولت‌ها هم‌چنان بی‌شرمانه بر اجرای قطع‌نامه سازمان ملل در مورد قضیه فلسطین و روهینگیا، مصمم می‌باشند. یا چه چیزی ما را وادار نموده است که درین خصوص از حکام مسلمانان و گماشتگان غرب توقع داشته باشیم؟ در حالی‌که این حکام به پیمان نظامی تحت رهبری مزدوران امریکا (آل سعود) پیوسته اند، پیمانی که 34 کشور عضو داشته و برای مبارزه علیه اسلام و مسلمین و برای اجرای دستورات امریکا سازمان یافته است، پیمانی که برای

نجات برادران ما در فلسطین، سوریه، افغانستان، کشمیر و اراکان، کوچک‌ترین کاری را انجام نداده و نخواهد داد. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُواكُم فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾

ترجمه: اگر در (حفظ) دین (خود) از شما یاری طلبند، بر شماست که آن‌ها را یاری کنید.

در حال حاضر ادارهٔ امور ما مسلمانان در دست حکامی می‌باشد که مانند یهود علیه اسلام و مسلمین قرار دارند؛ چون مشرکین و نصاری با ما در جنگ می‌باشند. بلی، تنها راه‌حل عملی برای نجات مسلمانان روهینگیا، تأسیس دولت خلافت راشد بر منهج نبوت می‌باشد و بس، خلافتی که به مثابهٔ سپر مسلمانان روهینگیا بوده و برای نجات شان اردوهای اسلامی را بسیج و تحت رهبری خلیفه راشد برای جهاد فی سبیل‌الله در آزادی اراکان پیکار نموده و از نظام ستمکار میانمار و راهبان وحشی بودائی‌ها قصاص خواهد گرفت. اراکان سرزمین اسلامی بوده، آزادی هر و جب آن بر کل مسلمانان فرض می‌باشد.

نویسنده: عماد الامین

23 می 2018م

7 رمضان 1439هـ.ق